

ชื่อหนังสือ: เรือนนพเก้า

ผู้แต่ง: แก้วเก้า

สำนักพิมพ์: ทรีบีส์

ปีที่พิมพ์: 2538

จำนวนหน้า: 759 หน้า

ราคา: 460 บาท

ณ ริมแม่น้ำนครไชยศรี มีเรือนไม้หลังใหญ่ตั้งอยู่อย่างโอ้อ่าสง่างาม แต่ขณะเดียวกันก็แฝงด้วยความลึกลับที่ไม่มีใครบังอาจเข้าไปยุ่งเกี่ยว เพราะวิญญาณของ **ผอบแก้ว** ยังคงล่องลอยอยู่ ณ ที่นี้ อีกทั้ง **ผีปราง** ที่ผูกคอตายมังก่อออกมาละวาดหลอกชาวบ้านแถวนั้น คงมีแต่ **บุญทิพย์** และ **สร้อยสน** ที่สามารถอาศัยที่เรือนนี้ได้ บุญทิพย์เห็นวิญญาณของผอบแก้ว ก่อนที่เธอจะมาเป็นเจ้าของบ้านคนใหม่

บุญทิพย์สนใจในชีวิตที่น่าสังสารของผอบแก้ว

ในอดีตย้อนไปเมื่อร้อยปีก่อน ผอบแก้วเป็นลูกสาวของข้าราชการผู้ใหญ่ มีชีวิตอย่างสุขสบาย จนมารดาของเธอเสียชีวิตลง ชีวิตของเธอก็ตกอับ จนต้องออกไปอาศัยอยู่กับ **อาเซ็น** ซึ่งมีลูกเลี้ยงคือ **พระยารัษฎาปริวรรต** ซึ่งแอบชอบผอบแก้วอยู่เงียบๆ เพราะผอบแก้วหมั้นหมายกับ **เขม** แล้ว

เมื่อผอบแก้วตกอับ พ่อแม่ของเขมก็ส่งเขมไปเรียนต่อเมืองนอกเพื่อแยกเขมออกจากผอบแก้ว เขมมอบแหวนรูปพญานาคให้ผอบแก้ว โดยสัญญาว่าจะรีบกลับมา หลังจากนั้นไม่นานพ่อแม่ของเขมก็มาขอถอนหมั้น ผอบแก้วเสียใจจนลึ้มเจ็บ

เจ้าคุณ มีโอกาสเข้ามาดูแลเธออย่างดี จนผอบแก้วนึกเห็นใจและแต่งงานกัน เจ้าคุณปลูกเรือนหอหลังใหม่ให้ชื่อว่า “เรือนพเก้า” พร้อมมอบแหวนนพเก้าเป็นของขวัญให้ผอบแก้ว ผอบแก้วกลับไม่ยอมสวมแหวนวงนี้ เพราะเธอยังมีแหวนของเขมติดีนี้วอยู่

เมื่อเขมกลับมาจากต่างประเทศ เขาพยายามดึงผอบแก้วกลับไป ผอบแก้วหนีไปอยู่กับเขม เจ้าคุณไปตามตัวกลับมาได้ หลังจากนั้นเขมก็แต่งงานกับ เสลา แทน

เจ้าคุณส่งย้ายเรือนพเก้าไปปลูกใหม่ที่ริมแม่น้ำนครไชยศรี และส่งผอบแก้วไปอยู่ที่นั่น ผอบแก้วอยู่ในบ้านเหมือนติดคุก จนได้พบ นล ลูกชายของคนในบ้านเจ้าคุณที่เป็นคนส่งข้าวส่งน้ำ นลแอบหลงรักผอบแก้วจนคิดจะพาเธอหนี ผอบแก้วมอบแหวนพญานาคของเขมให้นลนำกลับไปคืน แต่นลประสบอุบัติเหตุเรือคว่ำ จมน้ำตายเสียก่อน

สุบัณสรลี หลานสาวของ บุญทิพย์ พา นิชา ลูกของน้องชายเธอมาคอยปรนนิบัติบุญทิพย์เพื่อหวังสมบัติ ขณะเดียวกัน สืบเกียรติ หลานอีกคนของบุญทิพย์ก็พา เมฆ เข้ามาอยู่กับบุญทิพย์เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน

นิชาเห็นวิญญาณผอบแก้ว จึงขอความช่วยเหลือจาก แคนสรวง เป้ง และ แมงเม่า ครั้งหนึ่ง เมฆเห็นวิญญาณผอบแก้วและนึกว่าเป็นนิชา จึงเข้าใจผิดว่านิชาให้ทำจึงไปหาถึงห้องนอน นิชาโกรธมากคิดว่าเมฆเป็นพวกบ้ากาม ทั้งคู่คิดใจกัน แคนสรวงมาอยู่เป็นเพื่อนนิชา ผอบแก้วเห็นแคนสรวงซึ่งหน้าตาล้ายนล ผอบแก้วจึงเข้าฝันแคนสรวงเพื่อถามถึงแหวนพญานาค

สร้อยสนหึงนิชาที่สนิทกับแคนสรวง จึงวางแผนฆ่านิชา แต่โชคดีที่นิชาไม่ตาย แต่วิญญาณกลับออกจากร่าง และผอบแก้วเข้าไปสิงในตัวนิชาแทนโดยบังเอิญ สร้อยสนแค้นใจที่กำจัดนิชาไม่ได้เลย ย้อนกลับมาเผาเรือนพเก้าเพื่อหวังเอาใจบุญทิพย์

สุบัณสรลีพยายามหาแหวนพญานาคมาให้บุญทิพย์ บุญทิพย์มอบแหวนให้ผอบแก้ว ทำให้ผอบแก้วสามารถคืนแหวนนี้ให้วิญญาณของเขม เขมขอให้ผอบแก้วไปอยู่กับตน แต่ผอบแก้วเลือกที่จะไปกับท่านเจ้าคุณ วิญญาณของผอบแก้วติดตามท่านเจ้าคุณ ไปอย่างมีความสุข

นิชาฟื้นขึ้นเป็นคนเดิมอีกครั้ง เมฆดีใจมากและขอนิชาแต่งงานด้วยแหวนนพเก้าที่ยาขบุญทิพย์มอบให้เมฆ บุญทิพย์ยกเรื่อนนพเก้าให้นิชาและเมฆเป็นของขวัญแต่งงาน หลังจากนั้นเธอก็เสียชีวิตอย่างสงบ สร้อยสนห่มดวงในชีวิตและผูกคอตายที่ต้นไทรริมทำน้ำ ผีปรางพยายามห้ามไว้แต่ไม่สำเร็จ วิญญาณสร้อยสนจึงมาอยู่แทนที่ปรางซึ่งได้ไปเกิดใหม่ในที่สุด

อ่านเรื่องนี้แล้วได้อะไรดีๆ หลายแง่หลายมุม ดังนี้

1. ความรักมีอิทธิพลขนาดที่ทำให้ดวงวิญญาณอย่าง**ผอบแก้ว**ไม่ยอมไปผุดไปเกิด
2. บางครั้งคำพูดที่ว่า... “รักคนที่เขารักเรามากกว่า” ก็แสดงให้เห็นชัดเจนว่าดีกว่าจริงๆ อย่าง**เมฆกับเจ้าคุณ** ก็แสดงให้เห็นชัดเจนแล้วว่าเลือกอยู่กับใครดีกว่ากัน
3. การฆ่าตัวตายเป็นกรรมหนัก ทำให้วิญญาณไม่ได้ไปผุดไปเกิด เหมือน**สร้อยสน**ที่ผูกคอตาย จนสุดท้ายก็ต้องมาเป็นตัวตายตัวแทนของ**ปราง**